Leonardo i el misteri de la Magdalena

Autor:
Data de publicació: 13-12-2014

Hi ha almenys tres temes sobre els quals Leonardo és explícit en els seus dibuixos i pintures, i no obstant això, manté un mutisme accentuat en els seus escrits. La primera és la seva presència a Catalunya, que he parlat en els meus llibres el viatge secret de Leonardo da Vinci i els missatges ocults de Leonardo da Vinci. El segon és el seu interès per Amèrica, del qual no diu ni una paraula en els seus quaderns, sinó que reflexiona sobre el seu mapa del món (amb el mateix nom) com un nou continent que és clar per a Àsia. El tercer és el personatge de Maria Magdalena, de la qual s'enmarca en les seves notes, però és omnipresent – si s'amaga – en les seves pintures.

José Luis Espejo

Hi ha almenys tres temes sobre els quals Leonardo és explícit en els seus dibuixos i pintures, i no obstant això, manté un mutisme accentuat en els seus escrits. La primera és la seva presència a Catalunya, que he parlat en els meus llibres el viatge secret de Leonardo da Vinci i els missatges ocults de Leonardo da Vinci. El segon és el seu interès per Amèrica, del qual no diu ni una paraula en els seus quaderns, sinó que reflexiona sobre el seu mapa del món (amb el mateix nom) com un nou continent que és clar per a Àsia. El tercer és el personatge de Maria Magdalena, de la qual s'enmarca en les seves notes, però és omnipresent – si s'amaga – en les seves pintures.

Leonardo esmenta només un cop aquest personatge del Nou Testament, quan literalment diu: "Giacomo [més conegut com Salai] va venir a viure amb mi en el dia de Santa Magdalena [22 de juliol] de 1490." Això testifica el fet que el mestre florentí era molt conscient de la festa d'aquest Sant; circumstància que té molt d'interès, com veurem al final d'aquest article. Segurament l'hauria mantingut molt present en la seva vida, si tenim en compte que a l'església de la Santa Croce de Vinci, on va ser batejat, hi havia una escultura gòtica, feta de fusta policromada, que la representava.

Però què podria la Magdalena suposar en el complex univers simbòlic de Leonardo? Per esbrinar primer ens haurà de submergir-me en la biografia del Sant, com es fa referència en els evangelis canònics, sí; però també en els apòcrifs.

Qui era Maria Magdalena?

Els Evangelies al·Luen repetidament a Maria Magdalena, una de les dones que van seguir a Jesús. De la seva Lucas (8, 2) diu que ell havia pres set dimonis d'ell, el que fa pensar en crisis nervioses, histèsiques o epilèptiques. Això pot tenir sentit quan considerem que ella era la germana de Llàtzer (Joan 11:3 i 11:21), a qui Jesús "ressuscitat" després de quatre dies de "morts". El més probable és que Llàtzer hagués patit un atac catalèptic, ja que assenyala que el va curar: "aquesta malaltia no és de mort, sinó per a la glòria de Déu" (Joan 11:4).

Maria vivia a Bethany, prop de Jerusalem, la seva germana Martha i Llàtzer. Fins on els evangelis indiquen, Jesús freqüentava la seva casa (Mateu 21:17). Martha era bona, atenta i diligent, però no es preocupava per la doctrina del mestre. En canvi, Maria Magdalena ho va fer, portant les tasques domèstiques a la seva germana. En vista de la denúncia de Martha, Jesús va respondre (Lluc 10:41-42): "Marta, Martha, Get inquieta i està preocupat per moltes coses; però pocs són necessaris, o més aviat un. Maria ha escollit la millor part, que no s'agafarà d'ella. "

John clarifica (9, 10) que és Maria Magdalena que va ungit el Senyor amb un ungüent car i va rentar els peus amb els

cabells a la casa de Simó el leper (a Bethany). Així, per la seva fe, s'havia convertit en creditor de fama perenne (marc 14,9). Aquest acte indicaria, des del meu punt de vista, dues facetes de la seva personalitat: una genuïna devoció (o amor) per Jesús; i histèric (o apassionat) comportament, en un lloc una mica inadequat i temps (la reunió social amb Simon el leper, un conegut fariseu: Lluc 7,36 i més avall).

La Magdalena netejant els peus de Jesús amb ungüent, en una pintura mural de la catedral de París

Aquest va ser el de Maria Magdalena, que acompanyava a Crist en tot moment, que el va acollir a casa seva, que va escoltar els seus predicadors i discursos, que van plorar al Calvari, que va descobrir la desaparició del seu cadàver, i que el va veure per primera vegada després de la seva resurrecció (Lluc 16:9). Era, sens dubte, la seva favorita, ja entre els seus apòstols, ja entre les dones al seu voltant.

Significa això que Jesús i Maria Magdalena eren amants? O marits? Joan (2, 1) al·ludeix a un casament celebrat a Canà on Jesús i els seus deixebles són convidats. Podem entendre que aquest casament, en el qual realitza el seu primer miracle (la conversió de l'aigua en vi), és "el teu propi casament"? El teu casament a Maria Magdalena? Això no és més que pura especulació. Però hi ha nombrosos passatges-especialment entre els Evangelis apòcrifs-en els quals un vincle emocional fort entre Jesús i Maria Magdalena és endevinat.

L'Evangeli de Felip és proal en referències al voltant de les estretes relacions romàntiques entre un i l'altre. En l'apartat 32 la designa com el seu "acompanyant", i en el paràgraf 55 indica que "la besa a la boca" repetidament. A la cara dels retrets-i la gelosia-de la resta dels seus deixebles Jesús respon, "per què és que no l'estima tant com ho fa?"

Els Evangelies Gnostic tenen que Maria Magdalena és hereu de la saviesa (i secrets) de Jesús, perquè era el seu favorit. És un fet inqüestionable que va ser el seu deixeble, en el mateix nivell que els seus Apòstols. Això es nota en el canònic evangelis, per John (el més gnòstica dels evangelistes canònics) manifesta en John 20, 16: "digui'l Jesús [després ressuscitat]: Maria! Magdalena Ella es va girar, li va dir en hebreu, "Rabboni, que significa mestre". Per a Joan Evangelista, Maria va considerar a Jesús com el seu mestre; la qual cosa implica que ella era la seva deixeble.

L'Evangeli Gnostic de Maria Magdalena

Es troba entre els evangelis Gnostics que podem conèixer, de manera més concloent, l'important paper que la Magdalena tenia entre els seguidors de Jesús. En Thomas (& 21) Maria Magdalena pregunta a Crist, "què són els seus deixebles semblen?", que la inclou en aquesta comunitat selecta. Un altre document apòcrif, la carta de Tiberi a Pilat,diu literalment: "per a una dona ha arribat a la meva presència [de Tiberi], que és anomenat un deixeble d'ell (és Maria Magdalena, de qui, afirma, expulsat set dimonis) [sic.], i testifica que Jesús treballava les curacions portentoses..."

És evident que aquest és un compte apòcrif (llegendari) sense cap valor històric. Però deixa clar el paper de lideratge-per no esmentar fonamental-que la Magdalena tenia en la comunitat que va seguir a Crist. Això, juntament amb "Joan la virginal" (l'únic que no té barba entre els apòstols; és a dir, l'únic "solter"), adquireix un paper protagonista en els relats Gnostics. Per exemple, en el Pistis Sophia Christ diu: "on sigui que sóc, també hi haurà els meus dotze ministres. Però Maria Magdalena i Joan el virginal sobresortir per sobre de tots els meus deixebles i sobre tots els que reben els misteris en l'inefable. I estaran a la meva dreta i a la meva esquerra. I jo sóc jo i són jo. "

En el Pistis Sophia la Magdalena és part dels quatre "deixebles" del Salvador, juntament amb Martha, Salomé i Maria (mare de Jesús). Potser per això es va trobar amb l'hostilitat dels Apòstols. En l'Evangeli de Tomàs està escrit (& 114): "Simó Pere els va dir, que Mariham [Maria Magdalena] a peu de nosaltres, per a les dones no són dignes de vida."

Un altre dels Evangelis apòcrifs, l' Evangeli de M'aría Magdalena, es refereix a una "visió" en la qual ha estat conegut "molts secrets sobre l'ànima" (aquesta visió s'ajusta a la interpretació cristiana de l'Esperit Sant, anomenat Paraclete entre els Gnostics) . La reacció de Pere, en un nou espectacle de la ira (i la gelosia) era previsible: "però, preguntat pel Senyor sobre aquestes qüestions, anava a parlar amb una dona oculta i en secret per a tots (la) per escoltar-la? Anava a voler presentar-la com més digna del que som? " A això li contesta Levi, "si el Salvador ha jutjat a la seva digna, que ets tu per menysprear-la? De tota manera, quan la va veure, que sens dubte ha estimat. " Aquest Evangeli apòcrifs acaba de la següent manera: "va acabar que hi havia Levi aquestes paraules, va marxar i va començar a predicar l'Evangeli segons Maria [Magdalena]".

La iconografia de la Magdalena es distingeix per tres símbols: l'olla de perfum, el crani, i un llibre; "El seu llibre", l'Evangeli de Maria Magdalena? A l'esquerra, Sainte Baume (França); a la dreta, el Pinell del Brai (Tarragona)

La memòria d'aquesta tradició ha tingut continuïtat en les heretgies cristianes de tipus gnòstica. Leonardo da Vinci el va reflectir en diverses de les seves pintures. En l'últim sopar la Magdalena substitueix el "deixeble estimat de Jesús" (Joan Evangelista), sent contrarestat (si no està amenaçat) per Pere amb un gest ostentós. A la Magdalena leggente de Barcelona apareix estirada, llegint un llibre que podria molt bé ser el seu propi Evangeli. Aquesta imatge deriva d'una similar, que es troba en el suposat lloc d'enterrament de la Magdalena, la Sainte Baume de Saint Maximin, a la Provença francesa.

John/Magdalena està amenaçat per Pere a l'últim sopar de Leonardo

La Magdalena Leggente de Barcelona, i més amunt, un relleu a l'església parroquial de l'Olleria, a la Vall d'Albaida (València)

La Magdalena, en l'obra de Leonardo

Des del meu punt de vista, Leonardo va retratar a Maria Magdalena almenys tres vegades. El primer, com hem vist anteriorment, en l'últim sopar a Milà, substituint a Joan "la virginal", que segons la tradició va ser amb Maria (mare de Jesús) i la Magdalena (Joan 19:25) a la muntanya Golgotha, en el moment de la mort de Crist.

Hi ha evidència molt convincent que Leonardo va pintar una dona en el lloc ocupat per "Joan Evangelista". Vegeu la imatge següent, extreta de la pàgina del taulell de Leo-E:

El Codex FORSTER II, foli recte 3. A la dreta podem llegir Crist; Giovan conte, Quello del Cardinale del mortaro; Giovannina, fantàstica visió, és a Santa Caterina All'Ospedale.

Ja que, segons Jean Paul Richter, el comte Giovanni estaria entre les cares escollides per Leonardo per retratar la fesomia de Crist (passatge 667 dels Quaderns de Leonardo da Vinci),atès que la cita a aquesta Giovannina és immediatament després (J.P. Richter, passatge 1404), i també al·ludeix a la seva cara, això podria representar l'única dona en aquest fresc, que no pot ser altra cosa que Maria Magdalena, personificant a Joan "la virginal", com hem vist anteriorment. Aquesta troballa posaria fi a la controvèrsia de llarga durada sobre aquest tema.

Comparació de la cara de Joan/Magdalena (dalt a la dreta) amb la d'altres personatges femenins de l'obra de Leonardo. Observeu la similitud amb la mare de Déu de la mare de Déu de les roques (a baix a l'esquerra)

Maria (mare de Jesús), Maria Magdalena i Joan (barbilampiño) al calvari. Observeu les copes en què els àngels reuneixi la sang de Crist. Aquestes copes tenen un clar simbolisme de yychi (Sainte Baume, França)

Leonardo hauria estat l'autor, segons Carlo Pedretti, d'una pintura de la Magdalena, atribuïda fins fa uns anys a un dels seus deixebles (Giampetrino). Vegeu en aquest sentit el diari el país, el diumenge 19 d'agost de 2007.

Magdalena de Leonardo catalogada per Carlo Pedretti. Observeu els pèls vermells del Sant, que es posa nua, segons la tradició

I com ja he esmentat en altres llocs, jo també seria l'autor de la Magdalena Leggente de Barcelona, en la qual aquest Sant va acompanyat d'un llibre, que podria referir-se a l'Evangeli Gnostic de Maria Magdalena. Aquest Evangeli apòcrif circulava per terres catalanes i occitanes entre els devots càtars i Begians (és per això que aquests dos corrents religiosos eren considerats "herètics" per l'església).

Però també mirem el crani que l'acompanya. Aquí està escrit la paraula "JesuX" (Jesucrist), potser al·ludint al caràcter mortal del Salvador. Atès que la Magdalena Leggente sembla estar en un estat de gravidesa (embarassada), segons alguns experts, és permissible a conjectura que aquí la Magdalena apareix no només com un "apòstol" del seu propi Evangeli, sinó també com una mare-a-ser. Això és encara una Assumpció, però qualsevol que sigui la paraula "JesuX" és, que testifica a un concepte extremadament herètic per als seus dies (en els primers anys del segle XVI).

En el crani que acompanya la Magdalena Leggente de Barcelona es veu escrit la paraula "JesuX" (Jesucrist)

Culte a la Magdalena de Catalunya i Occitània

La Magdalena era molt venerada en terres catalanes i Occitanes. Aquesta devoció deriva de l'anomenada "llegenda d'or" del Sant, segons la qual el Sant hauria aterrat a la desembocadura del Roine, juntament amb alguns dels seus fidels, fugint de la persecució a la qual el clergat jueu el va sotmetre (o els seus rivals de l'església de Jerusalem; vegeu més amunt). De qualsevol manera, segons la tradició, després de predicar entre els habitants de Marsella, es va retirar a una cova, on va viure una vida de penitència, fins que va morir. Seria enterrat, segons alguns a Vézelay (Borgoña), i segons altres a Saint Maximin, prop de Sainte Baume, a la Provença.

La Magdalena aterra a Marsella. Obra de Pere Mates (1526), Museu de la catedral de Girona

La Magdalena, i una altra dona (potser Sara, o Maria Salomé), en l'embarcació sense vela que la va portar a les costes de Saintes Maries de la Mer (on s'ha obtingut aquesta foto)

A la zona de Catalunya Nord,on podem trobar el poble de Vina (anomenat vincia al segle XIII), potser el lloc de naixement de la família de Leonardo abans de la seva fugida per motius religiosos a les terres de la Toscana, la Magdalena és molt venerat. Podem trobar moltes capelles dedicades a aquest Sant, entre els quals podem destacar la de Perpiny, la de Serdiny, la de Lentill, i la de Saorla.

A la Catalunya Nord trobem un gran nombre d'capelles i ermites de la Magdalena, com la de saorla. Aquí hi ha un culte accentuat de la Verge Maria (part superior dreta, obra artística del poble d'EUS; a l'esquerra, "Verge crucificada" en Vina)

Als voltants de Barcelona trobem un altre conjunt característic de capelles de la Magdalena. Al poble del pont de Vilomara (província de Barcelona) hi ha una església, anomenada Santa Maria Magdalena del pla, datada a mitjan segle XII, encara que es creu que és encara més antiga (al voltant de l'any 1077). Això indica que la devoció a aquest Sant és antiga a Catalunya. I prop de Gelida, també a Barcelona, hi ha una petita – i Recoleta-església, anomenada Santa Magdalena del Puig. Les vistes-des d'aquest temple-de la muntanya de Montserrat són impressionants.

A dalt, St. Magdalena de pla al pont de Vilomara. A continuació, Santa Magdalena de Puig, a Gelida

Hi ha una explicació d'aquest vincle entre Catalunya i Occitània, pel que fa a la veneració d'aquest Sant. És ben sabut que Vézelay i Sainte Baume, a França, disputa els seus cossos. Doncs bé, a Catalunya, segons la tradició, es conservarien diverses relíquies de la Magdalena . La primera (i més important) seria la seva llengua, al monestir cistercenc de Santes Creus (Tarragona). Segons les cròniques hauria estat un regal de blanca de Anjou, casat amb el rei d'Aragó Jaume II. Jaime Villanueva, en el viatge literari a les esglésies d'Espanya (volum XX, Tarragona), diu: "una altra relíquia distingida és la llengua de Santa Maria Magdalena, col·locada dins d'un cristall de la mateixa figura, i recoberta amb l'esquena per un safiro molt gran. Agafa el regal de dona blanca, muger del rei Don Jaime II ".

D'altra banda, l'església del pont de Vilomara tindria, segons l'arqueòleg que va excavar aquest temple (Àngels Aguilar i

Guillén: memoria de les excavacions de l'església de Santa Magdalena del pont de Vilomara),de "una altra relíquia, potser una peça de roba", en una caixa rectangular feta de fusta de roure. Finalment, Maria de Gracia Salvo i Picó, autor de l'obra la llegenda provençal de Santa Maria Magdalena segons les pintures gòtiques de Sant Vicens de rus (Castellar de n'Hug, Barcelona), assenyala que violant de bar, muller del rei d'Aragó Joan i, hauria compost altres relíquies de la Magdalena al monestir – ara desapareguda-del Vall d'Hebron, a Barcelona. També afegeix que a la comarca del Bergued, com a la Catalunya Nord,i en els voltants de Barcelona) es poden trobar un nombre considerable de capelles que, des del segle XIII, tenen com a propietari a Santa Maria Magdalena (Figurs, Guardiolans, Soriguera, Bago i malosa).

En el meu llibre els missatges ocults de Leonardo da Vinci destaco el fet que Leonardo da Vinci es va inspirar en una pintura catalana de la primera meitat del segle XV, l'anomenat sagrament de Solsona (potser de Pere Teixidor), per pintar el seu últim sopar de Milà. Això és ostensible quan comparem les dues taules (forma de taula, els dos cavallets, els massilles i ornaments de estovalles, la part que falta al centre de la composició).

Comparació del sopar de Solsona i l'últim sopar de Leonardo

I és encara més quan considerem que en els esbossos preliminars de Leonardo, la similitud és encara més pronunciada. Si volem el dibuix, veurem com Sant Joan apareix estirat a l'esquerra de Crist, i Judes està a l'altre costat de la taula, a la seva dreta. Això és una indicació, com jo assenyalo en el meu llibre, que Leonardo podria haver fet ús d'alguns "motius" simbòlics del sagrament de Pere Teixidor (retaule gòtic amb evidents elements Gnostics i càtars) en la seva pròpia composició. Això hauria tingut lloc en una visita a NAVS (el Sagrament de Pere Teixidor seria dipositat a Santa Constanca de Linya, no gaire lluny d'aquesta ciutat), potser a la casa d'un conegut de la família Olivella, com s'explica en els missatges ocults de Leonardo da Vinci.

Observeu com els estudis preliminars de l'últim sopar de Leonardo repeteixen motius similars del sagrament de Pere Teixidor

El simbolisme de la Magdalena

És ben sabut que Dan Brown, en el seu best-seller el codi da Vinci,ha fet una lectura literal de la tesi dels autors de l'enigma sagrat (de M. Baigent, R. Leigh i H. Lincoln), que es resumeix bàsicament en la següent asserció: Maria Magdalena, com l'esposa de Crist (d'acord amb els Evangelis apòcrifs; vegeu més amunt), seria dipositària de la seva "llavor" (de la seva sang, en definitiva), i hauria tingut fills a França, que estaria a la base de la dinastia Merovíngia, que va unir i va portar aquest Regne junts. Aquesta creença, segons aquests autors, qüestiona la Doctrina religiosa de l'església i, per tant, hauria estat combatut amb tot el rigor de Roma i de París.

Com explico en els missatges ocults de Leonardo da Vinci,és un fet que els càtars i els Begians de Catalunya i Occitania van sentir una gran veneració per Joan, i especialment per la Magdalena; fins al punt que el catarisme d'aquesta regió és una doctrina diferent de la que professen a la resta d'Europa (especialment a Itàlia). Segons alguns autors, el Catecisme occità està especialment vinculat al culte a la Magdalena, que explicaria que la massacre de Besiers havia tingut lloc precisament en aquesta data (22 de juliol de 1209), com un "Advertiment" a aquells que la professaven.

La doctrina plorant de "sang" (el Sangréal, o sang Réal) és evident en el quadre de Sainte Baume (vegeu més amunt) en el qual observem els àngels que el reuneixen de la manera.

La Copa està associada a la Magdalena , i Juan Evangelista, en la seva respectiva iconografia. En el primer cas conté l'ungüent amb el qual el Sant banyava els peus del Salvador; en el segon el verí amb el qual es va "provar" l'apòstol "Verge", també anomenat el "deixeble estimat" de Crist.

En el retaule de Sant Joan Evangelista, al monestir de Santes Creus (Tarragona), podem veure dos curiositats. En primer lloc, apareix la Magdalena, al costat de la Creu de Crist, amb un abdomen que apareix un notori embaràs (es diu que aquesta és l'única "Magdalena embarassada" de la qual hi ha notícies). En segon lloc, Joan Evangelista Mostra una semblant semblança amb la figura d'una dona; i ja que és de cabell vermell-i efeminate-tot em fa pensar en Maria Magdalena.

La Magdalena embarassada de Santes Creus (Tarragona). Foto de José Luis Giménez

Sant Joan Evangelista té tot l'aspecte de ser la Magdalena (Santes Creus, Tarragona). Foto de José Luis Giménez

Recordem que a Santes Creus hi havia, segons Jaime Villanueva, una relíquia del Sant (en particular, la seva llengua embalsamat). Això fa d'aquest retaule un exemple notori del "culte popular" de la Magdalena càtar, qui – segons la llegenda – es va traslladar a la Provença, amb el fill de Jesús, per proclamar el seu missatge ocult (Gnostic) i per preservar en el temps la seva "llavor" (la "dinastia del Graal", segons els autors del sagrat enigma).

Sents el que vols, però aquestes imatges són ostensible. La identificació de Juan Evangelista-Magdalena, i l'al·lusió a la Magdalena com muller de Jesús (i mare dels seus fills), sembla clara en el retaule de Santes Creus (Tarragona).

Aquest no és l'únic retaule, a Catalunya, on Juan Evangelista està clarament identificat amb la Magdalena . A l'església de Santa Anna de Barcelona trobem una figura de Joan que, com la de Santes Creus, ens permet veure un personatge androgin que té més d'una dona que un home; En definitiva, contemplem el caràcter de la Magdalena de nou.

Joan com la Magdalena a l'església de Santa Anna (Barcelona)

Recordem el Sagrament de Solsona. Allà el Magalena apareix en un lloc i en el moment equivocat. La seva presència en l'últim sopar és un fet fora de temps, perquè d'acord a les escriptures que s'han rentat els peus de Crist en el menjar amb Simó el leper, que va passar unes quantes hores abans. Vegem l'Halo que el defineix, que comparteix amb Joan Evangelista (estirat) i amb Crist. La resta dels apòstols no ho tenen. Això indica que Joan, la Magdalena i Crist són aquí l'únic "Sant" que compten; un motiu clarament gnòstica (i càtar) que Leonardo va recollir a l'últim sopar de Milà; però a diferència del sagrament de Solsona, en el seu mural Leonardo identifica tots dos personatges (Joan i la Magdalena), la manera d'utilitzar a la Catalunya medieval (retaules de Santes Creus i Santa Anna).

Leonardo assenyala la figura de la Magdalena amb un argument compositiu. Es converteix en els personatges de Pere, Joan/Magdalena, i Crist en el perfil d'un M amagat en la composició. Això (allusive-potser-a la Magdalena) adquireix un

personatge cryy a l'església de Santa Maria Magdalena de Rennes le Chateau, construïda sota la supervisió-i el disseny-de Berenger Sauniére, un personatge clau en la fabulació de Dan Brown(el codi da Vinci). Observeu com a l'interior de l'església les diferents escultures conformen l'acrònim Graal,enfront de la figura de la Magdalena . Aquí aquest Sant s'identifica, de nou, amb el mite cryialic.

El M Yellish a Rennes le Chateau. Compareu l'Última Cena de Leonardo M

La M, en relació a la mare de Déu, perquè això és el que simbolitza la Magdalena (mare dels fills de Jesús), la trobem en una estàtua d'Àrtemis, en un centre de culte Neo-càtar (des del meu punt de vista) no gaire lluny de la ciutat de Barcelona. Aquí el M destaca sobre una rosa (símbol del secret) en mans de la "deessa de la lluna i la fertilitat", que està adornada, com en l'Artemissió d'Efes, amb molts pits.

Un M, sobre una rosa (símbol del secret), en un centre de culte Neo-Capean, prop de Barcelona

Podem concloure que Leonardo va acceptar sense matisos el simbolisme de la "sang", com era conegut en les terres occitanes i catalanes? Des del meu punt de vista no necessàriament. Cal destacar la data de celebració de les festes de Maria Magdalena. Si dividim el dia (22) al mes (juliol, és a dir, el número 7), tenim el número 3,14. Representa el número Pi, que permet resoldre el "squareness del cercle" (el propòsit de Leonardo al llarg de la seva vida). També la Magdalena, com a mecenes de les espècies i farmacèutics, va estar vinculada a la pràctica de l'alquímia. Crec que Leonardo sempre ho va veure com un símbol del "coneixement amagat" groc "; però no des del punt de vista de "sang", sinó de "renovació" alquímic. La Magdalena seria la "matèria primera" d'alquimistes (matèria derivada de "mare"). És per això que el Gioconda, com la Magdalena de Santes Creus, apareix embarassada. Però aquest és un altre tema...

La Magdalena a Rennes le Chateau

Per sobre he escrit unes paraules sobre la llegenda de la Magdalena i el misteri de Rennes le Chateau. Després de llegir l 'entrevista d'Andrew Gough amb Jean Luc Robin (propietari de la Villa Betania de Bérenger Saunié), en el seu lloc de Arcadia, crec que és necessari fer una postil·la certament reveladora del tema a la mà. Aquí hi ha les paraules de Robin:

"Sauniére sempre va deixar evidència darrere d'ell. Vaig tenir alguna cosa a amagar; tenia un secret, però al mateix temps va deixar rastres, i aquests rastres i aquestes evidències sempre ens porten al mateix lloc: al dualisme [el gnosticisme que he parlat anteriorment], que era un aspecte fonamental de la religió càtar, i també a Maria Magdalena a. Qualsevol que sigui Sauniére a l'església, ell sempre ens condueix a aquests dos punts. Òbviament, està intentant explicar-nos alguna cosa sobre aquest aspecte.

... Quan es miri de prop, es troben coses interessants a les esglésies d'aquesta regió. Un munt de diners es va invertir, milions en or es van gastar en les esglésies d'aquesta part de França en el segle XVII; de sobte. Què? Les proves deixades per Sauniére es troben en altres esglésies. Per donar un exemple, si aneu a l'església de Mirepoix [una regió amb el passat càtar], un dels vitralls Mostra el famós escenari de Maria Magdalena assecant els peus de Crist amb el seu cabell; és només que no és Maria Magdalena qui s'asseca els peus de Crist, però Joan [Evangelista]. La Madeleine està darrere de Crist... I es remunta al segle XIV.

Des que he estat interessat en aquesta història, he estat mirant les coses amb un aspecte diferent. I em vaig adonar que en moltes representacions de Maria Magdalena, especialment estàtues, apareix embarassada. Almenys un de cada cinc... Potser Bérenger Sauniére va aixecar la portada del secret. És un fet real que ell el coneixia. "

La Robin no esmenta el fet notable que a l'església de la Magdalena de Rennes le Chateau hi ha una d'aquestes imatges en què aquest beneït apareix embarassada (vegeu més avall).

A més, aquest text confirma algunes de les prefiguracions que vaig posar a la resta d'aquest article: la identificació de Joan/Magdalena, Qatar, la Magdalena com a dona i mare. Aquest aspecte obre perspectives noves i inquietants per a l'estudi de l'obra de Leonardo da Vinci, així com els seus vincles amb les societats herètiques secretes.

La Magdalena Leggente de l'Olleria (València)

Un amic (E.L.) em va enviar el següent correu electrònic. Donat el seu interès, el vaig posar aquí d'una manera textual:

He estat a l'Ollería. M'han impressionat la Madeleine; És magnífic. L'esculpida, gairebé naturalment, Jacoppo Fiorentino, que es va reunir amb Leonardo. Prengui un bon aspecte a unes quantes coses. És EMBARAZADISIMA!!

Els seus turmells estan lligats; està certificada per la tensió dels teus peus. Amb el seu dit índex assenyala, segurament, l'Apocalipsi de Sant Joan. És en presència de poder en forma de murs.

Amb els seus dits, els dos àngels assenyalen el lloc, ja esborrat, on l'arbre Gnostic va ser esculpit, un símbol del poble de l'Ollería.

A la cantonada superior dreta, l'església de la Magdalena, sobre una pira de llenya, amb un caràcter que s'enclamen, el que significa que hi ha persones dins d'ella. Una Mula, amb una bala de llenya a la part superior, portant la càrrega a un munt d'ella. Davant de l'església una serp, Satanàs, enroscada en un arbre. Un sagnat crucifix a la tassa, a la cantonada superior esquerra.

És un símbol, la fi del Qatarisme, o com els van anomenar: les "beguins".

Aquest baix relleu va ser esculpit després de l522 (Jacoppo Fiorentino va morir el 1,526), probablement abans de Correggio pintat la seva famosa Magdalena Leggentte, que el va situar en el tercer lloc cronològic després de la mag. de Santa Baume de van Haren, i del mag. Legg. Leonardo.

Volia que coneguesis, per sumar-te a la teva recerca. Una abraçada.

Foto per JOVI Vidal

Si vols saber més sobre l'últim sopar:

www.laultimacenademilan.com